

Marek Tomczyk *OSPPE*

**DZIEŁO DUCHOWEJ ADOPCJI DZIECKA POCZĘTEGO
W KOŚCIELE PW. DUCHA ŚWIĘTEGO
W WARSZAWIE**

Wstęp

Wypada rozpocząć od kilku słów na temat warszawskiego kościoła pod wezwaniem Ducha Świętego. Świątynia ta została przekazana Paulinom przez króla Jana Kazimierza w dowód uznania za bohaterską obronę Jasnej Góry. Na przestrzeni wieków podjęto w tym miejscu wiele inicjatyw duszpasterskich. Warto wymienić przynajmniej niektóre.

Otóż w 1711 roku członkowie Bractwa Pięciorańskiego, działającego przy kościele, wyruszyli po raz pierwszy na pieszą pielgrzymkę na Jasną Górę. Tradycja pielgrzymek z kościoła paulińskiego trwa aż do dnia dzisiejszego. W polskim krajobrazie pielgrzymowania *Warszawskiej Pielgrzymce Pieszey* przysługuje miano „Pielgrzymki Matki”. Jest to swoisty fenomen w skali Europy.

W dzieje warszawskiego kościoła pw. Ducha Świętego wpisują się także wydarzenia związane z życiem błogosławionego ojca Honorata Koźmińskiego (1829-1916). W tej świątyni, w roku 1846, Aleksandra Koźmińska, matka więźnia Wacława Koźmińskiego (później bł. Honorata) modliła się o uwolnienie syna z więzienia w Cytadeli i z grzechu niewiary. Bł. Honorat Koźmiński w *Notatniku duchowym* zapisał: *Gdy byłem w Cytadeli Matka Boża ubłagana przez moją matkę wstawiła się do Pana Jezusa, iż przyszedł do mnie, do celi więziennej i łagodnie do wiary przywrócił.*

Warto również nadmienić, że kościół pw. Ducha Świętego nawiedziła św. Matka Teresa z Kalkuty.

1. Dzieło Duchowej Adopcji

Dzieło Duchowej Adopcji powstało pod wpływem inspiracji płynącej z objawień fatimskich, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce.

W 1987 roku dr Paweł Milcarek opublikował w styczniowym numerze „Rycerza Niepokalanej” tekst codziennej modlitwy dotyczącej duchowej adopcji oraz opracowane przez siebie zasady ideowe inicjatywy, o której dowiedział się z ulotki znalezionej w kruchcie katedry Westminsterskiej. Pomysłem zainteresowali się Ojcowie Paulini z kościoła pw. Ducha Świętego w Warszawie. Wielkim propagatorem był ojciec Krzysztof Kotnis. Opracowali tekst liturgii przyrzeczenia adopcyjnego kandydatów i wdrożyli go w praktykę obrzędową.

Przez 7 lat praktyki przyrzeczeń Duchowej Adopcji przeprowadzano (z małymi wyjątkami) w tym jedynym w Polsce kościele. Do dzisiejszego dnia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego a Jeszcze Nienarodzonego podjęło się w kościele pw. Ducha Świętego ponad dziesięć tysięcy osób. Ponadto, fenomen tego dzieła został rozpowszechniony w całej Polsce i na świecie.

Właściwa nazwa inicjatywy, tj. *Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą*, pojawiła się w liście Stolicy Apostolskiej z dnia 25 kwietnia 1994 roku do przeora Jasnej Góry ojca Szczepana Koźnika (pod taką nazwą Ojciec św. Jan Paweł II udzielił jej apostolskiego błogosławieństwa).

Jest to modlitwa w obronie poczętego życia, a zarazem osobiste wypełnienie Jasnogórskich Ślubów Narodu oraz pomoc dla osób cierpiących z powodu grzechu aborcji.

Warto wspomnieć treść Jasnogórskich Ślubów: *Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przyrzekamy Ci z oczyma utkwionymi w żłóbek Betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdego dziecięcia i każdej kołyski równie mężnie, jak ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc obficie krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść aniżeli śmierć zadać bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca Wszelkiego Życia i za najcenniejszy skarb Narodu. Królowo Polski – przyrzekamy!*

Duchowa Adopcja polega na złożeniu i wypełnianiu ślubu, którego treścią jest modlitewne zobowiązanie podjęte przez konkretną osobę w in-

tencji ocalenia zagrożonego życia dziecka w łonie matki oraz sprawiedliwego i prawnego życia po urodzeniu dziecka. Tożsamość dziecka znana jest jedynie Bogu.

Istotą Duchowej Adopcji jest codzienna modlitwa, trwająca przez dziewięć miesięcy. Obejmuje ona specjalną intencją dziecko i jego rodziców. Polega na rozważaniu jednej tajemnicy Różańca (dowolnie wybranej), a także na dobrowolnie podjętych praktykach religijnych, takich jak: Komunia święta, post, aktywne wspieranie dzieł charytatywnych (pomoc samotnym matkom, rodzinom wielodzietnym, osobom starszym, chorym itd.). Bardzo cennym zobowiązaniem może być także pozyskiwanie nowych uczestników Duchowej Adopcji oraz apostołstwo w obronie życia.

2. Statystyki dzieła Duchowej Adopcji przy warszawskim kościele pw. Ducha Świętego

Dane statystyczne dotyczące dzieła Duchowej Adopcji przy kościele pw. Ducha Świętego w Warszawie gromadzone są od 1987 roku. Nie wyczerpują one jednak informacji o wszystkich osobach biorących w obronę dzieci poczęte a nienarodzone, ponieważ wiele osób czyniło i czyni to w sposób anonimowy.

Tabela nr 1

Liczba osób podejmujących Duchową Adopcję w poszczególnych latach i miesiącach w kościele p.w. Ducha Świętego w Warszawie w latach 1987-2016.

	II	III	IV	V	VI	VIII	IX	X	XI	XII
1987	7	35	-	26	-	14	20	14	-	33
1988	38	32	-	18	-	59	-	-	-	40
1989	19	-	15	11	-	-	15	15	-	17
1990	22	23	-	-	-	-	-	24	-	31
1991	16	-	35	-	8	3	-	19	-	18

1992	42	86	-	-	-	-	21	15	-	61
1993	64	68	-	19	-	-	44	26	-	56
1994	52	43	-	17	-	-	56	28	-	49
1995	57	65	-	34	-	-	64	22	-	107
1996	51	93	15	35	62	-	61	39	22	35
1997	96	-	52	15	20	-	47	38	19	42
1998	52	77	12	14	15	-	70	46	16	36
1999	31	78	12	18	39	-	55	-	20	38
2000	40	96	-	37	22	-	57	28	-	80
2001	41	112	-	29	26	-	80	-	-	60
2002	102	-	103	-	45	-	56	-	-	87
2003	96	190	-	17	-	-	59	-	-	67
2004	64	162	-	19	-	-	59	-	-	86
2005	61	-	91	10	-	-	77	-	-	75
2006	26	126	-	21	-	-	58	-	-	73
2007	54	113	-	26	-	-	56	-	-	76
2008	62	99	-	16	-	-	68	-	-	85
2009	55	122	-	25	-	-	99	-	-	78
2010	46	148	-	31	-	-	55	-	16	53
2011	58	168	-	27	-	-	60	-	-	86
2012	61	147	-	27	-	-	62	-	-	83
2013	58	116	-	27	-	-	43	-	-	86
2014	38	144	-	19	-	-	50	-	-	74
2015	33	91	-	16	-	-	40	-	-	67
2016	50	94	-	19	-	-	38	-	-	52
Razem	1492	2528	335	573	237	76	1470	314	93	1831

Z tabeli nr 1 wynika, że w latach 1987-2016 przyrzeczeń dzieła Duchowej Adopcji podjęło się 8 949 osób. Najwięcej wiernych składało przyrzeczenie w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (tj. 25 marca), w Święto Ofiarowania Pańskiego (2 lutego) oraz w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia).

Interesujące dane można odnaleźć w tabeli nr 2 zawierającej dane liczbowe na temat osób, które wielokrotnie podjęły się Duchowej Adopcji.

Tabela nr 2

Osoby, które podjęły Duchową Adopcję 25 razy i więcej

Jedna osoba	32
Jedna osoba	30
Jedna osoba	29
Jedna osoba	28
Jedna osoba	27
Jedna osoba	27
Jedna osoba	26
Trzy osoby	25

Jak wynika z tabeli, na przestrzeni tych lat dziesięć osób złożyło przyrzeczenie obrony życia dziecka poczętego ponad 25 razy.

Kolejna tabela nr 3 opisuje dane dotyczące wiernych, którzy podejmowali Duchową Adopcję składając od dwudziestu do dwudziestu czterech przyrzeczeń.

Tabela nr 3

Osoby, które podjęły Duchową Adopcję 20 do 24 razy

Pięć osób	24
Cztery osoby	23
Cztery osoby	22
Pięć osób	21
Sześć osób	20

Dane opisane w tabeli nr 2 i nr 3 świadczą o wielkiej determinacji i dużym zaangażowaniu niektórych wiernych w dzieło obrony życia dzieci poczętych a jeszcze nienarodzonych.

Wśród zebranych świadectw wiernych, którzy podjęli się Duchowej Adopcji warto zacytować niektóre oświadczenia ukazujące rolę tego fenomenu w życiu osób.

Świadectwo nr 1: *Duchowa Adopcja nauczyła mnie większej miłości do drugiego człowieka i trwania przy nim. Nauczyła mnie systematyczności i trwania na modlitwie. Ponadto - odpowiedzialności za nasz Naród i niesienia pomocy niewinnemu dziecku i jego rodzinie.*

Świadectwo nr 2: *Duchowa Adopcja spowodowała, że mocno zaangażowałem się w sprawy obrony życia na płaszczyźnie modlitewnej. Spowodowała, że codziennie od 31 lat odmawiam modlitwę różańcową. Powyższe dzieło miało także wpływ na moje życie religijne i świadomość, że modlitwa jest najważniejsza w walce o zwycięstwo cywilizacji życia i miłości.*

Świadectwo nr 3: *Dzięki Duchowej Adopcji zaprzyjaźniłem się i pokochałem modlitwę różańcową. Mam okazję zadośćuczynienia za grzech dzieciobójstwa w Polsce.*

Świadectwo nr 4: *Pierwszy raz przyrzeczenia Duchowej Adopcji podjęłam się kilkanaście lat temu podczas pielgrzymki z Warszawy na Jasną Górę. Modliłam się, aby poczęte dziecko mogło się narodzić. Modląc się w intencji dzieci poczętych mam nadzieję, że uratuję je od zagłady.*

Świadectwo nr 5: *Pochodzę z rodziny małodziejnej. Tymczasem w moim małżeństwie urodziło się czworo dzieci. Początkowo wśród najbliższych spotkałam się z wrogością, docierało do mnie wiele złych słów. Czułam się odrzucona i potępiona. Było mi bardzo ciężko, ale spotkałam trzy osoby, które dały mi wsparcie i pomoc. Od tamtego czasu kilkakrotnie modliłam się przez dziewięć miesięcy za dzieci poczęte. Wtedy towarzyszyła mi myśl: Ja teraz modlę się za to nieznane mi dziecko i może robię tak niewiele, ale wierzę, że to ma znaczenie. Być może kiedyś taka modlitwa pomogła mi przetrwać trudny czas i dzisiaj cieszę się życiem swoich dzieci oraz mogę dziękować Bogu za dar macierzyństwa.*

Świadectwo nr 6: *Podjmując Duchową Adopcję utwierdziłem się w poczuciu, że Bóg używa mnie jako swoje narzędzie w obronie życia.*

Zdałem sobie sprawę, że otrzymałem łaskę i uczestniczę w czymś dobrym, chociaż jestem nędznym narzędziem.

Świadek nr 7: *Pierwszy raz podjęłam Duchową Adopcję, aby pomóc koleżance, która dokonała aborcji. Pomyślałam, że skoro jedno dziecko nie żyje, to trzeba pomóc i modlić się, aby kolejne mogło się narodzić. Przy podejmowaniu Duchowej Adopcji zalecane jest podjęcie dobrowolnego postanowienia. Postanowiłam czytać Pismo Święte. Przez kilka lat przeczytałam całą Biblię. Nie dane mi było założyć własnej rodziny i mieć męża oraz dzieci chociaż bardzo tego pragnęłam. Dzięki Duchowej Adopcji myślę, że mam pod opieką duchowe dziecko i moja modlitwa oraz moje życie jest potrzebne tej małej istocie.*

Świadek nr 8: *Duchową Adopcję traktuję jako moją rycerską misję, żeby jak najwięcej ludzi dowiedziało się o tym dziele. Ponadto od 30 lat jestem rycerką Niepokalanej i jest to zobowiązujące.*

Systematycznie, w każdy drugi poniedziałek miesiąca, osoby zaangażowane w dzieło Duchowej Adopcji spotykają się na Mszy Św. i spotkaniu formacyjnym.

Zakończenie

Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego a Jeszcze Nienarodzonego zostało zapoczątkowane w kościele pw. Ducha Świętego w Warszawie, gdzie opiekę duszpasterską sprawują Ojcowie Paulini. Na przestrzeni lat fenomen tego dzieła rozrósł się na cały kraj oraz spotkał się z uznaniem i jest propagowany także w innych krajach oraz kontynentach.

Obrońcy życia są wierni nauczaniu Kościoła i stanowią wymowne świadectwo trwania przy nauce św. Jana Pawła II, który głosił: *stosunek do daru życia jest wykładnikiem i podstawowym sprawdzianem autentycznego stosunku człowieka do Boga i do człowieka, czyli wykładnikiem i sprawdzianem autentycznej religijności i moralności* (Częstochowa, 19 czerwca 1983 r.).

Ponadto, krzewiciele Duchowej Adopcji czerpią inspiracje z nauczania kard. Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski, który stwierdził: *Żyć! Za*

wszelką cenę żyć! Przecież to jest powszechny krzyk świata. Życie bez przerw, bodaj wiecznie – to szczyt marzeń każdego człowieka. O, jak wielka jest w nas tęsknota do życia, do coraz lepszego życia – zbiorowa wola życia.

Nie sposób nie przyznać, że wspomniane dzieło Duchowej Adopcji, jak i wszyscy obrońcy życia zasługują na szacunek i uznanie za ich determinację, którą wyraża ich postawa naznaczona wytrwałością i niezłomnością ducha.

A WORK OF SPIRITUAL ADOPTION OF THE CONCEIVED CHILD
IN THE CHURCH OF THE HOLY SPIRIT
IN WARSAW

Abstract

The idea and practice of Spiritual Adoption is like an answer to the Fatima call of the Mother of God to the Rosary prayer, penance and reparation made for sins that offend her Immaculate Heart. The initiative of this work was born in 1987 when in the January issue of the „Rycerz Niepokalanej” (Knight of the Immaculate) Paweł Milcarek published a text of daily prayer regarding the spiritual adoption of conceived children in danger of abortion. The Pauline Fathers from the Holy Spirit church in Warsaw became interested in the idea. All in all, it is a personal nine-month prayer for one person in order to save the life of one conceived child, whose identity is known only to God. The adoption commitment precedes the respective promise. With time, the practice of this kind of prayer has spread all over Poland. Currently, this phenomenon is also known in Europe and on other continents. In the Church of the Holy Spirit in Warsaw, up to ten thousand people have taken over the spiritual adoption.

The full name of the initiative is: Spiritual Adoption of the Conceived Endangered Child. It is in the official letter of the Holy See of April 25, 1994 addressed to the prior of Jasna Gora, Father Szczepan Kosnik (under this name Pope John Paul II granted her an apostolic blessing).

The presented text also contains interesting testimonies of people who have undertaken the spiritual adoption. They are proof that the initiative in question brings real effects not only of a religious nature. Above all, it awakens people's consciences and shapes the spirit of responsibility for the lives of conceived children.